

זאבת אדמנתית מערכתית (לופוס)

גרסת 2016

5. נספח 2. זאבת מולדת

זאבת מולדת היא מחלה נדירה של העובר והילוד הנרכשת על-ידי מעבר של נוגדנים אמהיים מסויימים דרך השליה. הנוגדנים הקשורים לזאבת מולדת ידועים בשם אנטי-Ro ואנטי-La. נוגדנים אלה מצויים בכשליש מחולי זאבת, אך מרבית האמהות הנושאות אותם אינן יולדות תינוקות עם זאבת מולדת. מצד שני, ניתן לראות זאבת מולדת בילדי אמהות אשר אינן חולות בזאבת.

זאבת מולדת שונה לחלוטין מזאבת. במרבית המקרים, התסמינים של זאבת מולדת נעלמים מעצמם עד גיל שלושה עד שישה חודשים, מבלי להותיר שאריות. התסמין השכיח ביותר הוא פריחה, אשר מופיעה מספר ימים או שבועות לאחר הלידה, במיוחד אחרי חשיפה לשמש. הפריחה של זאבת מולדת זמנית, ולרוב נעלמת מבלי להותיר צלקות. התסמין השני בשכיחותו הוא ספירת דם חריגה, אשר לרוב אינה מהווה בעיה רצינית ונוטה גם כן לחזור לרמה התקינה תוך כמה שבועות ללא טיפול. במקרים נדירים מאוד, מופיע סוג מיוחד של הפרעה בקצב הלב הידוע כחסם לבבי מולד זה פגם. במיוחד איטי דופק לתינוק, זה במצב. (congenital heart block occurs.) הוא קבוע ולעיתים ניתן לאבחון בין השבועות ה-15 ל-25 של ההריון באמצעות אקו לב עוברי. במקרים מסוימים, ניתן לנסות ולטפל בעובר לפני הלידה. לאחר הלידה, ילדים רבים עם חסם לבבי מולד זקוקים להחדרת קוצב לב מלאכותי. אם לאם נולד ילד אחד עם חסם לבבי מולד, קיים סיכון של בערך 10-15% שילד נוסף שתלד יסבול מבעיה זו. ילדים עם זאבת מולדת גדלים ומתפתחים כרגיל. הסכויים שהם יפתחו זאבת בהמשך חייהם – קטנים מאוד.